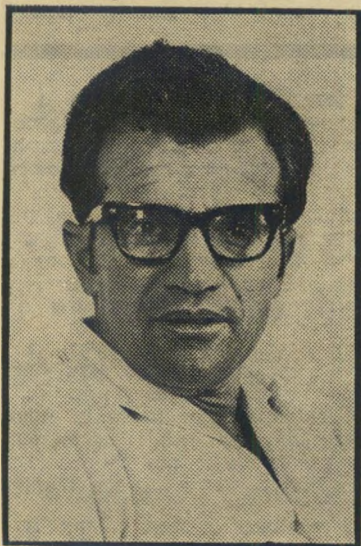

במדינה

השכלה יסודית בשטח זה, שיש לו מוניטין כבעל-רמה, ואשר עוד ב-1956 נזכר שמו באנציקלופדיה העברית כאמן בשטח היר דאיקה. ואכן, הוא הוכיח יסודיות רבה ב- בית המשפט. מומחי הטביעה — החל מ- סחר ואחריו תירוש ושטייגליץ — לקחו על עצמם אחריות רבה וניסו להוכיח מומי חיות בלתי-מערערת — מה שלא נראה בעיני, אינני רוצה ללול בכושר של כל אחד מהם, אך מאן ועד למתן החת-דעת החלטית יש מרחק.

התמונה — לא מזוייפת. גורלם של המומחים לחתימות — מנהלת-המעבדה לבדיקת-מיסמכים במשטרת-ישראל ורדה תמיר, מומחית-הטביעה, ואברהם לוי, מומי חה הסניגוריה — לא היה שפיר יותר. קבע השופט: „לא אוכל לסמוך על מומי

סופר להב „אין להם מצפון“

צנזורה

הצינזרת

וגם ירשת?

אחד הדברים הפוגעים ביותר בחושי-הצדק הפרלמנטרי של כל אדם הוא המצב המ' אוסיין בפסוק הרצחת וגם ירשת.

האדם למד כבר, עם הדורות, להשלים עם מעשי-רצח. אבל שהקורבן עוד יעזור לרוצח ליהנות ממעשהו? זה כבר יותר מדי. השבוע, גילה תכונה אנושית יסודית זו הדייר אריה זקס, מרצה בחוג לאנגלית ב- אוניברסיטה העברית בירושלים. היה זה כאשר נירש על-ידי הצנזורה לספק לה כרטיסי-חינם להצגתו „כל-אדם — כרי ש- יוכלו לצנו אותה כראות עיניהם.“

שיקנו כרטיסים. כתב הדייר המת- מרד למזכיר המועצה לביקורת טרטים ו- מחזות:

תודה לך על מכתבך בו אני נתבע לשלוח כרטיסי-הזמנה של הצגת כל-אדם לחברי הצנזורה ולבנות-זוגם. הנני מסרב. וזאת, מן הטעמים הבאים:

א. לדעתי הצנזורה בכללותה היא מוסד בלתי-נחוץ, טפיל ומזיק.

ב. מנית כמכתבך 11 חברי צנזורה הוי- כאים לדברין לכרטיסי-חינם. יחד עם בנות- זוגם הכבודות, שאף הן, כנראה, מוכרות בחוק פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת). מדובר ב-22 כרטיסים. מחיר 22 כרטיסים להצגה כל-אדם (במרכז האולם) הוא 154 ל"י. מאחר שהצגת כל-אדם אינה עסק ריוח- חי של אמרגן או מפיק, אלא בנוייה על התנדבותם של אנשי תיאטרון ואוניברסיטה, יצא סכום זה, בסיכומי של עניין, מכיסו של פועל-הבמה או החשמלאי. אם רוצים חברי הצנזורה בכרטיסי-חינם, מוטב שיבוי- או ויעזרו לנו בהקמת-התפאורה ובכיוון- האורות לפני ההצגה.

ג. מצד שני, נועדה הצגת כל-אדם לקהל הירושלמי כולו, ללא הבדל דת, מין או גזע, ומכאן שנועדה גם לחברי הצנזורה ולבנות זוגם. הנני מקווה, על כן, שילכו חברי-הוועדה לסוכנות-כרטיסים ויקנו לעצ- מם כרטיסים במרכז (7 ל"י) או בצד (5 ל"י), ויחזו בהצגה לתועלת כולנו. אם הם סטורגטים, ובעלי ספקס המעדי על כן, יוכו בהנחה ניכרת. אם משרתים הם בצה"ל, ויפיעו במדיהם בקופת החאן, יוכו בכר- טיסי-חינם.

בברכה רבתי,
ד"ר אריה זקס.

אמנות

מאנה כץ:

לא מזוייפות?

בתחילת ינואר 1968 ניסו גילי אימברמן ואמה, אדית קלינג, למכור מיסטר תמונות שהיו ברשותן, מעשה ידיו של הצייר המי- פורסם מאנה כץ.

הן גילו חיש קל שעסקי-האמנות עשו- יים להיות מסוכנים למדי: את התמונות הן לא הצליחו למכור, אך במקום זאת מצ- או עצמן על ספסל-הנאשמים. משטרת-ישי- ראל טענה שהתמונות היו מזוייפות.

בשבוע שעבר, לאחר שנה וחצי של צרות וטרדות, סקס שופט-השלום הראשי יעקב סגל, בפניו נידונו השתיים, שהן חסות מפשע.

המומחה פסק: „דמשטרה. הפרשה החלה בעיקבות תלונתו במשטרה של מפ- כ"ל-המשטרה לשעבר, יחזקאל סחר, סחר, חובב אמנות מושבע, היה במשך שנים רבות ידיו של מאנה כץ, נחשב למומחה ליצירותיו. כאשר הציעה גילי שתי תמו- נות-שמן של כץ לבעלת-הגלריה אידה קמחי, ביקשה זו את חת-דעתו של סחר. זה זרק בתמונות הצגה חטופה, הציע מיד לאידה קמחי למסור אותן למשטרה לחקירה.

„אינני רוצה לזלזל...“ בית-המש- שמע הרבה מומחים ידועים, הגיע למסקנה שמרוב מומחים אין רואים את היער. לגבי תמונה אחת, קבע מומחה אחד — יחזקאל סחר — שהיא מזוייפת. כל המומי- חים האחרים טענו, לעומת זאת, שהיא מקורית. אחד מהם, ז'אן תירוש, אף הציע בו במקום לקנותה ב-4,500 ל"י — כדי למכרה ב-7,000. לגבי תמונות אחרות, הי- תה קצת יותר הסכמה בין מומחי-הטביעה, אולם גם זה לא הצליח להרשים את השו- פט. קבע הוא בפסק-הדין: „אשר לציוויים, נראית לי דעתו של גר- שון קניסל, היחיד מבין המומחים שרכש

שעון העידן האלקטרוני

TISSOT
PR 516 electronic

„טיסו PR 516 אלקטרוניק“ — שעון ספורט לא- קונבנציונלי, עם תאריכון. הגנה כפולה מפני כל זעזוע. עמיד בפני מים. צמיד פלדה, אל-חלד. אחריות לפעולה תקינה במשך 12 חודש — ללא צורך בדריכה ומתיחה, גם במצב של חוסר תנועה.

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

בספוק רב אנו מודיעים ל- לקוחותינו הנכבדים כי הש- רות הטכני שלנו הגיע לדרגת שלמות כזו, שכל קלקול ב- מקלט הטלוויזיה שלנו אנו מתקנים תוך 24 שעות, בתל- אביב וברוב חלקי הארץ.

לשלמות שכזו יכולנו להגיע גם בשל האחוזה המינימלי של קלקולים אפשריים במקלטי הטלוויזיה „שאוב-לורנץ“.

כנורי בע"מ הסוכן הבלעדי בישראל של ITT SCHAUB-LORENZ לטלוויזיות, לרדיו ולרשמיי-קול.

שירות ידיעות אזרחי

בהנהלת: יהודה טיננבוים

● חקירות ● ביולוש

איתור כתובות מבוקשים

גבית חובות, עקובים

דיונגוף 155 טלפון 240292.

פשעים

ללא

חרטה

„אין להם מצפון.“

זאת הייתה קביעתה החד-משמעית של קצינת-המיבחן, ביחס לשני הרוצחים הצ- עירים שרצחו את מנהלת בית-הספר שלוה. השבוע, כאשר נסתים משפטם של השניים, ובית-המשפט שלח אותם לחמש שנות מא- סר, יכולה הייתה להישאל השאלה: „כך, אבל מדוע? כיצד גדלים שני נערים להיות חסרי-מצפון?“

שרף חתול. קשה לדעת אם תיתכן לזאת תשובה חד-משמעית. „שוחחתי איתם ככלא“ מדחה העיתונאי יוחנן להב. הם מאוד סימפטיים ומלאי-קסם. משכילים ומ- עניינים הרבה יותר משניתן לצפות בגילם. מה שלא הפריע לאחד מהם לשרוף פעם חתול חי, ילגנוב אצל קרובת-משפחה שלו — כפי הנראה, רק מתוך קינאה בבעלה. נראה שבאיוזה שהוא-מקום בתודעתם, יש לנערים נקודה מתה. הם אינם תופסים כלל את משר מעשה. לפחות, כך הם מתנהגים. „אנחנו לא פושעים“, הם טוענים.

הרוצח — לצבא-קבע. השבוע יצא לאור סיפורו של יוחנן להב על הפרשה, דבר המזכיר את סיפור המפורסם של טור- מן קפוטה, בדם קר. להב כתב את סיפורו כרומן, תוך הסתאת דמויותיהם של שני הרוצחים כדי שלא ניתן יהיה לזהותם, דבר האסור לפי החוק. בסיום עבודת-המחקר הממושכת שערך לקראת כתיבת הספר, הגי- יע להב בדיוק אותה מסקנה אליה הגיעה קצינת-המיבחן — וזאת, אף לפני ששמע אותה: השניים כלל אינם מתחרטים על מעשם. כאשר שאלם להב, באחת הפגישות ככלא, מה יעשו אחרי שישחררו, השיב אחד: „אלך להיות קצין צבא-קבע.“ „כאשר שמעתי מפיו את המשפט הזה“, סיפר להב, „החלטתי לקרוא לספר ללא חרטה.“